

“Després d’una llarga etapa de música molt deshumanitzada, els creadors han evolucionat cap a un llenguatge més comunicatiu”

Entrevista a Albert Attenelle

Albert Attenelle va oferir el seu primer recital a Barcelona quan només tenia sis anys. Aquell dia el pedagog Frank Marshall es va quedar sorprès pel precoç talent d’aquell nen i Attenelle va començar una carrera que li ha donat un important nom en el món pianístic. Fa unes dècades d’això, i ara, amb una trajectòria plena de reconegudes interpretacions, presenta una nova edició crítica de la *Iberia* d’Albéniz. Amb aquest motiu parlem amb ell des de la «Revista Musical Catalana».

Per Mila Rguez. Medina

Com és enfrontar-se a la nova edició d’una obra tan coneguda com *Iberia*? Quins canvis hi representa la seva?

La meva edició revisada d’*Iberia* va començar a aparèixer el 1996 quan només hi havia al mercat les edicions antigues, inexactes, i amb errors que s’havien anat perpetuant sense que ningú els corregís. Com a intèrpret d’*Iberia* vaig voler aclarir tots els dubtes que presentava la partitura i per aquesta raó vaig consultar els manuscrits per fer-ne un estudi comparatiu. Les diferències que vaig trobar eren tantes que em vaig plantejar fer una revisió a fons d’*Iberia* i editar-ne els resultats.

La polèmica entorn de l’ús del manuscrit original d’Albéniz o seguir les indicacions de la primera còpia impresa és un dels grans problemes que sempre porta la interpretació d’*Iberia*. Quina ha estat la seva opció?

Evidentment, vaig treballar exclusivament sobre els manuscrits, que són prou clars com per no dubtar-ne; cal pensar que la primera edició no va ser revisada en el seu moment i és per això que els errors que s’hi trobaven s’han anat perpetuant. Sortosament, actualment es poden trobar diverses edicions revisades que a poc a poc estan substituint les antigues.

Què és per a vostè *Iberia* d’Albéniz? Com en concep la interpretació?

Iberia és considerada una de les obres cabdals de la literatura musical del segle XX per a piano; interpretada i enregistrada arreu del món, la seva presència a les sales de concerts la manté en un estat de vitalitat constant. Per a mi, la interpretació d’*Iberia*, tot i remarcar les seves fonts d’inspiració majoritàriament andalusa, ha de respectar el món de la música impressionista que Albéniz tant admirava dels seus il·lustres amics: Debussy, Ravel, etc. Recordem la frase que Albéniz deia al seu amic Sorolla: “Vostè pinta amb els pinzells, però jo pinto amb els meus dits.” Ritme, melodia i una enorme riquesa sonora configuren un món fascinant en què el piano esdevé un instrument d’una gran policromia.

El seu compromís amb la música contemporània és molt clar. Com a intèrpret que viu el contacte amb el públic, ¿on radica el problema de la recepció de la música contemporània als nostres dies? Creu que té solució?

El problema del contacte amb el públic per part dels compositors contemporanis radica en part en la insuficient cultura musical del públic, les programacions conservadores i la poca dedicació dels intèrprets en general per divulgar aquesta música. Cal dir també que després d’una llarga etapa de música molt

experimental i molt deshumanitzada, els creadors han evolucionat cap a un llenguatge més comunicatiu. Tot i així, el públic tendeix més còmodament a escoltar els mateixos repertoris una i deu vegades.

Una altra faceta important de la seva carrera es la docència a joves músics. Quina pensa que és la situació actual de la música a Catalunya? Augura un bon futur musical amb les noves generacions de músics que sorgeixen actualment?

La situació dels joves músics a Catalunya és tan complicada com ho és la dels que no són joves. Són molts els joves amb talent i una molt bona preparació, però si la situació general els darrers anys, tot i la bonança econòmica, no els ha afavorit gaire, els temps actuals compliquen molt el desenvolupament de la seva carrera. En aquest sentit, cal remarcar que ni els promotors de concerts en general ni el públic són conscients de la vàlua dels nostres intèrprets i no els fan costat tal com ho fan en altres països on la cultura i la música ocupen un lloc preeminent en la societat.